

Dragi ascultători, din nou ne întâlnim cu profetul Habacuc în cadrul celui din urmă capitol al cărții sale. Acest capitol conține o rugăciune deosebită a profetului. De fapt, rugăciunea lui Habacuc este o rememorare a lucrărilor lui Dumnezeu din trecutul poporului Său, Israel. Ideea este că Dumnezeu va lucra și în viitor așa cum a lucrat în trecut. Noi putem să ne bizuim pe faptul că Dumnezeu va continua ce a început, mai mult, va duce la bun sfârșit ce a început. Apostolul Pavel spune: “Sunt încredințat că Acela care a început în voi o bună lucrare, o va duce la capăt până în ziua lui Isus Hristos.” (Filip. 1:6). Dragul meu prieten, a început Dumnezeu o lucrare bună în tine? El te-a adus până în acest moment, nu-i așa? Dumnezeu a început o lucrare bună în tine și poți să fii sigur că o va continua până în ziua lui Isus Hristos, până când El vă va lua din această lume și veți fi asemenea Lui. Aceasta este convingerea noastră și aceasta era și convingerea lui Habacuc.

Următoarea secțiune din acest capitol are, cred eu, trei bărbați în fundal, deși nu este menționat nici unul pe nume, pentru că acesta nu este un psalm despre vreun om, ci despre Dumnezeu care a lucrat prin oameni. Prin urmare, oamenii nu sunt menționați pe nume. Mulți cercetători ai Bibliei sunt de părere că e vorba doar de doi oameni în acest fragment. Eu cred că este vorba despre Avraam (versetele 3-6); Moise (v. 7-10) și Iosua (v. 11-15). Există și voci care susțin că în v. 3-10 este vorba doar de Moise.

[v.3 Dumnezeu vine din Teman, și Cel Sfânt vine din muntele Paran... \(Oprire.\) -Măreția Lui acopere cerurile, și slava Lui umple pământul.](#)

Teman este în Edom și Paran în imediata vecinătate, în Peninsula Sinai. Mulți cercetători sunt de părere că aceasta este o referire la vremea în care copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului. Totuși, Avraam a venit în Egipt cu mult înainte de acea perioadă.

Cuvântul “Selah” – Oprire – apare și în Psalmi. Folosirea lui aici indică faptul că acesta este un psalm. Există opinii diferite cu privire la semnificația cuvântului ebraic “selah”. Unii spun că este vorba de o pauză muzicală, o pauză pentru respirație. Alții cred că înseamnă locul în care intervin tobele și muzica atinge un crescendo înalt. Eu nu mă pricep la muzică și pentru mine “Selah” înseamnă mai degrabă “Oprește-te, privește și ascultă!” Cu alte cuvinte, Dumnezeu spune: “Acum oprește-te și ia aminte. Asigură-te că auzi aceste lucruri.” Cântărețul se oprește din cântat și tobele bat un ritm de atragere a atenției.

Fie că aici este vorba de Avraam, fie de Moise, important rămâne doar faptul că Dumnezeu era cu amândoi.

Avem aici o imagine minunată a slavei lui Dumnezeu: “Măreția Lui acoperă cerurile și lauda Lui umple pământul”. Acest lucru nu s-a întâmplat încă. Putem spune însă că lauda Domnului era în inima lui Avraam. În ceea ce-i privește pe copiii lui Israel, atunci când au ieșit din Egipt, cel puțin la început, au avut inimile pline de laudă. După aceea au apărut plângerile, văicărerile și nemulțumirile.

“Măreția Lui acoperă cerurile...” – noi, cei care suntem credincioși, ar trebui să fim impresionați de slava Dumnezeului nostru. Cât de minunat, cât de măreț și de puternic este Dumnezeul nostru!

v.4 Strălucirea Lui este ca lumina soarelui, din mâna Lui pornesc raze, și acolo este ascunsă tăria Lui.

Aceasta este imaginea apropierii Domnului Isus care este ca soarele din care tâșnesc raze de lumină. Când Domnul Isus va veni pentru Biserica Sa, va fi prezentă o slavă care nu s-a manifestat la nașterea Sa în Betleem. Același lucru este adevărat și cu privire la venirea Sa pentru întemeierea Împărăției pe pământ.

“Și acolo este ascunsă tăria Lui” – cu alte cuvinte, slava lui Dumnezeu Îl acoperă în așa fel încât nu-L puteți vedea pe Dumnezeu. Slava lui Dumnezeu Îl ascunde pe Dumnezeu, dacă vreți. De-am recunoaște noi cum se cuvine măreția lui Dumnezeu!

v.5 Înaintea Lui merge ciurma, și molima calcă pe urmele lui.

Acest verset s-ar putea aplica lui Moise în Egipt atunci când au fost trimise cele zece plăgi, dar este valabil și pentru Avraam care s-a dus în Egipt din cauza foametei din țară.

v.6 Se oprește, și măsoară pământul cu ochiul; privește, și face pe neamuri să tremure; munții cei veșnici se sfărâmă, dealurile cele vechi se pleacă; El umblă pe cărări veșnice.

“Se oprește și măsoară pământul...”. Amintiți-vă ce i-a spus Dumnezeu lui Avraam: “Îți voi da această țară”, și i-a măsurat-o, i-a trasat limitele. Dumnezeu a aranjat popoarele lumii din vremea aceea în funcție de ținutul pe care-l avea pregătit pentru Avraam. Uimitor lucru, nu-i așa?

“El privește și face popoarele să tremure; munții cei veșnici se sfărâmă, dealurile cele vechi se pleacă; căile Sale sunt veșnice.” Noi nu putem înțelege căile lui Dumnezeu! Trebuie să recunoaștem că avem în față un psalm extraordinar de frumos!

v.7 Văd corturile Etiopiei, pline de groază, și se cutremură colibele din țara Madianului.

Dacă vă amintiți, Moise a ajuns în Madian, unde a și locuit pentru o vreme. Unii cercetători spun că Moise, în calitate de fiu al fiicei faraonului a condus probabil o campanie în Etiopia. Acest lucru nu este consemnat istoric, este doar părerea unor cercetători. Dar știm că el era puternic în cuvinte și în fapte (Fapte 7:22).

v.8 S-a mâniat oare Domnul pe râuri? Împotriva râurilor se aprinde mânia Ta sau împotriva mării se varsă urgia Ta, de ai încălecat pe caii Tăi, și Te-ai suit în carul Tău de biruință?

Aici profetul face referire la trecerea Mării Roșii de către copiii lui Israel și la trecerea Iordanului. Dumnezeu a despărțit apele pentru ei. Limbajul folosit aici este foarte poetic. Dumnezeu nu era mânios pe râuri pentru că l-ar fi stat în cale. El a decis să despartă apele Mării Roșii pentru ca să treacă poporul Său pe uscat. La fel a făcut mai târziu cu Iordanul.

v.9 Arcul Tău este dezvelit; blestemele sunt săgețile Cuvântului Tău... (Oprire.) -Tu despici pământul ca să dai drumul râurilor.

Sau: "Arcul Tău este dezvelit: toiegele de disciplină sunt legate prin jurământ, potrivit Cuvântului Tău. (Oprire.)". Dumnezeu își împlinește legământul, își împlinește promisiunea făcută poporului Său. Aici apare iar îndemnul la oprire, la meditație asupra acestor cuvinte.

"Tu despici pământul prin râuri". V-ați gândit vreodată la felul în care a tăiat Dumnezeu pământul în felii prin cursurile de apă? Ce imagine extraordinară de sugestivă!

v.10 La vederea Ta, se cutremură munții; se năpustesc râuri de apă; adâncul își ridică glasul, și își înalță valurile în sus.

Când Moise a urcat pe Muntele Sinai pentru a primi Legea, muntele s-a cutremurat și israeliții s-au îngrozit atât de tare încât n-au vrut să se apropie. Ei nu vroiau să le vorbească Dumnezeu direct, atât erau de îngroziți.

Aceste versete sunt o imagine a felului în care Dumnezeu i-a eliberat pe copiii lui Israel prin Moise. Mai întâi, Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam și l-a respectat. Apoi Dumnezeu a făcut un legământ cu Moise prin care se angaja să-i scoată pe copiii lui Israel din Egipt. El a împlinit și acest legământ și i-a eliberat, așa cum promisese.

În versetul 11 este vorba de Iosua. Eu cred că este clar că aici este o referire la Iosua, chiar dacă numele nu este menționat pentru că, așa cum am spus, accentul este pus aici pe acțiunile lui Dumnezeu.

v.11 Soarele și luna se opresc în locuința lor, de lumina săgeților Tale care pornesc, de strălucirea suliței Tale care lucește.

"Soarele și luna se opresc în locuința lor" – aceste cuvinte ne fac să ne gândim la Iosua.

v.12 Tu cutreieri pământul în urgia ta, zdrobești neamurile în mânia Ta.

Când Dumnezeu a așezat poporul Său în țara pe care i-o dăduse, El i-a alungat pe amoriți din cauza păcatului din viața lor. Amoriții ocupau secțiunea în care se afla

Ierihonul. Dumnezeu i-a alungat de acolo pentru că ar fi infectat toată populația din jur cu bolile venerice de care sufereau din cauza păcatelor lor.

v.13 *Ieși ca să izbăvești pe poporul Tău, să izbăvești pe unsul Tău; sfărâmi acoperișul casei celui rău, o nimicești din temelii până în vârf. (Oprire.) -*

Sau: “Ai înaintat pentru mântuirea poporului Tău, pentru mântuirea unsului Tău; ai lovit acoperișul casei celui rău, ai dezgolit-o din temelii până în vârf.” S-a pus întrebarea dacă “unsul Tău” din acest verset se referă la poporul Israel sau la Mesia. Eu cred că este vorba de Mesia aici. Domnul Isus este Mântuitorul și Unsul lui Dumnezeu, Mesia.

“Ai lovit acoperișul casei celui rău, ai dezgolit-o din temelii până în vârf. Oprire.” Când este menționat Unsul lui Dumnezeu muzica trebuie să atingă un punct de maximă expresivitate. Aici e nevoie de o soprană bună și de un bas bun. Acesta este un imn de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru izbăvirea adusă poporului Său. El i-a scos din Egipt sub comanda lui Moise și i-a adus în țară sub comanda lui Iosua. Dar acestea au fost acțiunile lui Dumnezeu, care a lucrat prin acești doi oameni.

v.14,15 *Străpungi cu săgețile Tale capul căpeteniilor lui, care se năpustesc peste mine ca furtuna, să mă pună pe fugă, scoțînd strigăte de bucurie, ca și cum ar fi și mâncat pe cel nenorocit în culcuș. Cu caii Tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari.*

În fragmentul acesta profetul vrea să sublinieze faptul că Dumnezeu își împlinește promisiunile și că El este Cel care i-a izbăvit.

În continuare ne este prezentată reacția profetului la toate acestea. Acesta este unul din cele mai frumoase pasaje din Scriptură și nu mă socotesc în stare să-l prezint așa cum ar merita. Mi-aș dori să pot transmite, într-un fel sau altul, măreția și frumusețea cuprinse în acest fragment.

v.16 *Când am auzit... lucrul acesta, mi s-a cutremurat trupul; la vestea aceasta, mi se înfioară buzele, îmi intră putrezirea în oase, și-mi tremură genunchii. Căci aș putea oare aștepta în tăcere ziua necazului, ziua când asupritorul va merge împotriva poporului?*

La sfârșitul cărții sale Habacuc își prezintă experiența personală. El a început cu experiența personală, cu propriile-i întrebări, și acum va spune care este reacția sa fizică la cele pe care le-a aflat de la Dumnezeu. Vă amintiți cum v-ați simțit în situațiile de criză din viața voastră, când simțeați că vi se înmoaie genunchii, vi se taie respirația, și nu mai sunteți capabili de nimic? Așa se simțea și Habacuc. El spune: “Când am auzit mi s-a cutremurat trupul... îmi intră (*trecut, perfect simplu*) putrezirea în oase și-mi tremură genunchii”. Ați fost vreodată atât de îngroziți încât nici măcar buzele să nu vi le puteți mișca? Sunt convins că mulți dintre voi ați avut o astfel de experiență.

“Mi-a intrat putrezirea în oase”, spune Habacuc. Asta înseamnă că nu putea să se

țină pe picioare; trebuia să se sprijine de ceva. Apoi se întreabă: “m-aș putea odihni în ziua necazului?” El văzuse că Dumnezeu va veni cu judecata Sa și știa că va fi o perioadă extrem de dificilă.

v.17 Căci chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da nici un rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri,

Habacuc spune că nu vor mai fi fructe în copaci, nu vor mai fi struguri în vii, nu vor mai fi animale în turmele lor. Toate acestea se vor întâmpla ca judecată a lui Dumnezeu asupra lor.

În ciuda judecății amenințătoare, Habacuc putea spune:

v.18,19 eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!

Domnul Dumnezeul este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor, și mă face să merg pe înălțimile mele. Către mai marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu coarde.

Aș vrea să înțelegem faptul că Dumnezeu este tăria și bucuria noastră. Dumnezeu nu a promis că vom avea pace și prosperitate acum și aici. Oamenii acestei lumi ne promet tot felul de lucruri. Am auzit chiar creștini spunând că dacă te rogi Dumnezeu îți va da tot ce dorești: belșug, sănătate, orice alt lucru pe care l-ai cere. Dar Dumnezeu nu este Moș Crăciun care îndeplinește orice dorință! Dumnezeul nostru este activ și lucrează la împlinirea planului Său care implică și judecata Sa asupra celor care nu vor să creadă în El. Dacă vreți un răspuns la problemele voastre, Habacuc v-a arătat care este acest răspuns: Dumnezeu este răspunsul la problemele voastre.

La începutul cărții, am văzut că Habacuc a venit la Dumnezeu și a spus: “De ce faci aceste lucruri? De ce îngădui să văd toate aceste rele? De ce nu intervii?” Dumnezeu l-a dus pe Habacuc în turnul de veghere și l-a lăsat să vadă ce lucra El chiar în acele momente. Apoi Habacuc a putut spune că va umbla prin credința în Dumnezeu. Dragul meu prieten, Dumnezeu este răspunsul la problemele pe care le ai tu azi. Nu știu cine ești și care-ți sunt problemele, dar știu că Dumnezeu este răspunsul pe care-l cauți. Poți avea încredere în El. Dumnezeu are un scop în viața ta și-L va duce la îndeplinire. Crede în Isus Hristos și vei vedea că El va începe să lucreze în tine! El vrea să te facă asemenea chipului Său. Dumnezeu vrea ca fiecare copil al Lui să fie asemenea lui Hristos.

Apostolul Pavel scrie: “De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce Sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și Hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi-născut dintre mai mulți frați.” (Rom. 8:28, 29). Pavel pur și simplu spune că scopul etern al lui Dumnezeu este să vă

facă asemenea Fiului Său, Isus Hristos. Din nou, în 2 Corinteni 3:18 el scrie: “Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

Dragul meu prieten, Dumnezeu are un scop cu tine. Nu contează cine ești, Dumnezeu te socotește o persoană importantă în planul Său, la fel de importantă ca orice altă persoană care a trăit vreodată pe acest pământ. El vrea să te facă asemenea lui Hristos! În 1 Corinteni 15:47-49 citim: “Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa Sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa Sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.” Acum trăim în aceste trupuri pământești care sunt făcute din țărână și în țărână se vor întoarce. Dumnezeu ne-a făcut ființe omenești, dar nu acesta este scopul Său final. Acum suntem pământești, dar El dorește să fim cerești. Puteți fi siguri că El va duce la îndeplinire acest plan.

Imaginați-vă că trăiți în epoca lui Michelangelo. Într-o zi îi vizitați atelierul de lucru și vedeți acolo o bucată de piatră – cel puțin așa vi se pare – murdară și plină de noroi, abia adusă dintr-o carieră. Da, vă dați seama că de fapt este marmură, dar tot murdară și urâtă vi se pare. Reveniți peste șase luni și ce găsiți? Bucata aceea fără formă a devenit statuia lui David sau a arhanghelului Mihail. Așa cum Michelangelo a avut un plan și un scop pentru bucata aceea de marmură, Dumnezeu are un plan și un scop cu fiecare dintre noi azi. Noi suntem pământești, dar El are un scop ceresc pentru noi. Idealul artistului (adică al Duhului Sfânt) este să ne facă la fel ca Fiul lui Dumnezeu. Dalta pe care o folosește este disciplina Domnului, pentru că pe cine iubește Domnul îl disciplinează (Evrei 12:6). Iar ciocanul este Cuvântul lui Dumnezeu. Prin urmare, putem să spunem și noi ca psalmistul: “Cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău” (Ps. 17:15).

Dragul meu prieten, Dumnezeu este răspunsul la întrebările tale. Oricine ai fi, te poți bucura în El și în mântuirea oferită de El. Poți spune și tu, la fel ca Habacuc, altfel pesimist la început, “Mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele”. Cartea aceasta a început într-o notă tristă, dar se încheie într-un strigăt de bucurie și biruință. Fie ca și această carte să fie o încurajare pentru fiecare dintre noi, indiferent de situația în care ne aflăm! Cuvântul lui Dumnezeu are putere!

Fiți binecuvântați!